

Dziesięć przykazań Boga

I

Ja jestem twój Bóg, WIEKUISTY, który cię wyprowadził z ziemi Micraim, z domu niewolników.

Nie będziesz miał cudzych bogów przed Moim obliczem.

Cudzych, innych...to znaczy nikogo, żadnego! Stary i Nowy Testament są zgodne. Cześć należy oddawać tylko Bogu. On jest Stwórcą i Panem naszym. Jedyńą Skałą (Opoką) zbawienia. Poza Bogiem nie ma ratunku w nikim i w niczym.

II

Nie uczynź sobie posągu, ani żadnego obrazu tego, co jest wysoko na niebie, co jest nisko na ziemi i co w wodzie, poniżej ziemi. Nie będziesz się przed nimi korzył, ani im służył, gdyż Ja jestem twój Bóg, WIEKUISTY - Bóg żarliwy, odpłacający winę ojców wobec synów, wnuków i prawnuków tych, którzy Mnie nienawidzą. A świadczący miłosierdzie tysiącom, z uwagi na tych, co mnie miłują oraz przestrzegają Moich przykazań.

W oparciu o II przykazanie, Żydzi nie sporządzają „świętych” wizerunków. Ściany synagog są puste, albo pokryte ornamentami. Podobne zasady przyjęto w chrystianizmie. Nie praktykuje się kultu Marii (która przecież była człowiekiem), osób „świętych” (z ustaleń ludzi), rzeźb, obrazów, miejsc oraz relikwii - jako bałwochwalczego.

III

Nie wezwij do fałszu Imienia twojego Boga - WIEKUISTEGO. Gdyż WIEKUISTY nie przepuści temu, który wzywa do fałszu Jego Imię.

Nie należy mieszać wartości (praw) ludzkich z Prawami danymi przez Boga i objawionymi w Biblii, oraz bezpodstawnie powoływać się na Najwyższego. Miłość do Stwórcy oraz cześć Jego Świętego Imienia, pozostają nadrzędnymi racjami istnienia.

IV

Pamiętaj o dniu szabatu (odpoczynku), aby go święcić. Sześć dni pracuj i wykonuj wszelką twoją robotę; ale dzień siódmy jest szabatem twojego Boga - WIEKUISTEGO. Nie czynź żadnej roboty, ani ty, ani syn, ani córka, ani sługa, ani twoja służebnica, ani twoje bydło, ani przychodzień, który jest w twoich bramach. Gdyż w sześciu dniach WIEKUISTY stworzył niebiosa i ziemię; morze i wszystko, co w nich jest, a dnia siódmego odpoczął. Dlatego WIEKUISTY pobłogosławił dzień siódmy i go poświęcił.

W kalendarzu żydowskim, dni tygodnia liczone są jako: pierwszy, drugi, itd... szósty oraz sabat. Pierwszy dzień rozpoczyna nowy tydzień, który kończy się sabatem. I tu pojawia się problem. Izraelici świętują sabat - natomiast większość narodów dzień pierwszy (niedzielę). Dlaczego? No, cóż... Po prostu zmieniono Dekalog. Przykazania nazywamy świętymi, gdyż Słowo Boga jest wieczne (Jezus niczego nie uchylił i przestrzegał przed błędnym nauczaniem; *Mat. 5, 18*). W opozycji do tej praktyki pozostaje część adwentystów, którzy razem z Żydami świętują sobotę. Ale... Czy słusznie? Hm! Zgromadzenie Wybranych Pana (chrystianstwo) nie podlega Prawu Mojżesza - lecz Prawu Wiary. A w Jezusie panuje wieczny sabat (odpocznienie) i każdy dzień jest Pański.

V

Uszanuj twój ojca i twoją matkę...

VI

Nie zamorduj

VII

Nie scudzołóż

VIII

Nie ukradnij

IX

Nie daj fałszywego świadectwa przeciwko twojemu bliźniemu.

X

Nie pożądaj domu twój bliźniego; nie pożądaj żony twój bliźniego, ani jego sługi, ani służebnicy, ani byka, ani jego ośła, ani niczego, co należy do twój bliźniego.

Jezus, mówiąc do Żydów, sprowadził Prawo Mojżesza do 2 Przykazań: Miłości Boga (zawartej w I - IV) oraz bliźniego (obejmującej IV - X; *Mat. 12, 29 - 31*). Ich rozwinięciem jest Dekalog, a następnie Prawo Mojżesza i prorocy.

Przez zakon przyszło poznanie grzechu (odstępstwa od Boga, fałszywego kroku, chybienia celu) oraz otworzyła się droga do życia oparta na dobrych uczynkach (własnej sprawiedliwości Izraelity; *I będzie to naszym czynem sprawiedliwości, gdy będziemy spełniali wszystkie te przykazania przed WIEKUISTYM, naszym Bogiem, jak nam przykazał (V Mojż. 6,25; NBG).*